

# INUIT ATAQATIGIIT

## Inatsisartuni



UKA 2018/49 & 81 & 140  
17. oktober 2018  
Stine Egede

### (49/2018)

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges til EM2019 at omdele en redegørelse med anbefalinger til, hvordan indsatsen mod korruption kan styrkes. Redegørelsen skal herunder indeholde en beskrivelse af fordele og ulemper, foruden de økonomiske konsekvenser og juridiske forudsætninger, ved henholdsvis etableringen af en uafhængig antikorrupsionsenhed og fremlæggelsen af en antikorrupsionslov, som samler tiltagene mod korruption.**

(Medlem af Inatsisartut Steen Lynge, Demokraterne)

### (81/2018)

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at henlægge whistleblowerundersøgelser til en tilstrækkeligt uafhængig enhed.**

(Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Samarbejdspartiet)

### (140/2018)

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at arbejde for indførelse af whistleblower-ordninger i de selvstyrejede aktieselskaber.**

**(Inatsisartutmedlem Steen Lynge, Demokraterne)**

Inuit Ataqatigiit har følgende bemærkninger til de tre punkter.

For det første skal Inuit Ataqatigiit gøre det klart, at vi accepterer ikke korruption, magtmisbrug og ikke mindst misbrug af midler og vil aldrig acceptere disse.

Uanset om man er offentlig ansat eller hvis man som valgt bliver der stillet høje krav derom. Da vi alle er underlagt krav om korrekt brug af midler med tillid fra skatteborgere skal disse som minimum forvaltes pålideligt og tillidsvækkende.

Beklageligvis ser vi i de senere år uacceptable brug af midler hvorfor vi fra Inuit Ataqatigiit med fuld tilslutning foreslog whistleblower-ordningen som blev indført o 2015.

Med det baggrund er vi derfor enige i, at Naalakkersuisut skal pålægges at fremlægge redegørelse med dertilhørende indstillinger om administrativt og økonomiske positivt og negativt konsekvensvurderinger og ikke mindst omkring de juridiske analyser herom.

I takt med at vi bliver mere og mere globalt forbundet vil etiske grænsedragninger også gøre indflydelse i udbredelsen af misbrug og korrupsion her til lands.

Efter at whistleblower-ordningen blev indført i 2015 har man efter to års virke konstateret, at kun ganske få har benyttet sig af denne mulighed, man har fået syv henvendelser hvoraf seks er ført til administrative undersøgelser af den ansvarlige afdeling.

Det at man har sat Interne Revision som det ansvarlige som skal administrere ordning er i sig selv i orden. Vi frygter dog at det med at whistleblower-ordningen er lagt under Intern Revision kan være grund til at man er tilbageholdende for at indgive nogen. Proceduren er nemlig sådan, at det er Intern Revision der skal tage stilling til henvendelserne og den ansvarlige departementschef i den anklagedes afdeling står med ansvaret for undersøgelses gennemførelse. Man kan sagtens forestille sig, at medarbejdere i departementer kan frygte at skulle indrapportere noget, idet de ved at det er deres eget chef der skal stå for undersøgelsen, og dermed kan de frygte for deres anonymitet.

Men det kan selvfølgelig være, at alle medarbejder ikke er vidende om whistleblower-ordningen er gældende eller at man ikke ved hvad det omhandler.

Med hensyn til den tredje forslag om, at whistleblower-ordningen også skal gælde for de Selvstyre-ejede virksomheder finder vi passende. Disse er offentligt ejede, hvorfor medarbejdere også skal have muligheden til at benytte sig af ordningen.

Med disse ord støtter Inuit Ataqatigiit samtlige forslag og henviser de tre forslag tiul behandling i den relevante udvalg.

Tak